

اعضاء ARC:

افغان اید (Afghanaid): یک سازمان غیر دولتی کشور انگلستان که در سال ۱۹۸۳ در افغانستان تأسیس گردیده و در ساحات دور دست و محروم کشور در جهت کمک با مردم کار مینماید تا نیازمندی های اولیه و انکشاف آنها را برآورده سازد. اصول اساسی افغان اید شامل فراهم نمودن خدمات اساسی جهت استحکام بخشیدن معیشت و تقویت کمک های عاجل از طریق انکشاف مجتمعات محلی، تقویت حکومت داری محلی و تشویق تساوی جندر، می باشند.

اکشن اید (ActionAid): یک سازمان غیر دولتی کشور انگلستان است که با مجتمعات فقیر و محروم کار می نماید تا ایشان را در درک، تقویت و تأمین حقوق اساسی و کنترل بالای پیشرفت های خود آنها، و از بین بردن فقر و تبعیضات کمک نماید. اکشن اید از سال ۲۰۰۲ بدینسو، با مجتمعات محلی، نهاد های دولتی، جامعه مدنی و گروه های رسانه ها در مورد مسائل عمده حقوق زنان، تأمین غذا، امنیت بشری، اداره و تحفظ اطفال، در افغانستان کار می نماید.

کنسرن جهانی (Concern Worldwide): یک سازمان غیر دولتی کشور آیرلند است که فعالیت های آن بالای تعلیم، کمک های عاجل، صحت، معیشت، و HIV و AIDS متمرکز می باشد. این اداره از سال ۱۹۹۸ بدینسو در افغانستان فعالیت دارد و توجه کلیدی فعالیت های آن خود کفایت ساختن مردم است که شامل تأمین غذا برای خود و خانواده های آنها، بهبودی در دسترسی به آب و توانمند سازی زنان را تشکیل میدهد.

دفتر بین المللی حمایت اطفال (Save the Children): یک سازمان غیر دولتی کشور انگلستان است که هدف آن بهبود بخشیدن زندگی اطفال از طریق تعلیم و تربیه، حفظ الصحه، تحفظ اطفال و فرصت های اقتصادی و همچنان فراهم نمودن کمک های عاجل هنگام وقوع حوادث طبیعی و جنگ می باشد. از سال ۱۹۷۶ بدینسو، در تحفظ و بهبودی صحت و تعلیم و تربیه برای اطفال در افغانستان فعالیت دارد.

UNEP: یکی از شاخه های پیشتاز ملل متحد در بخش محیط زیست می باشد و از سال ۲۰۰۲ بدینسو با انجام دادن یک ارزیابی محیط زیستی بعد از جنگ، در کشور به فعالیت آغاز نمود. برنامه های کنونی UNEP در افغانستان بالای تقویت نهاد های محیط زیستی و پالیسی، Eco-DRR، سازگاری با تغییر اقلیم، و تحقیق های علمی متمرکز می باشند.

انجمن تاب آوری افغانستان (ARC)

تقریباً ۸۰٪ جمعیت افغانستان برای رفع نیازمندی های روزمره خویش بالای منابع طبیعی متکی می باشد. با وجود آن، ده ها سال جنگ در کنار فشار های متعدد اجتماعی و اقتصادی مانند فقر و بیجا شدن، خیلی از مردم را به زندگی در ساحات پر خطر که بیشتر منابع طبیعی تخریب شده اند، مجبور ساخته است. مزید بر آن، اتکاء افغانستان بالای زراعت للمی، پرورش مواشی و زراعت در زمین های خشک این کشور را در برابر تأثیرات تغییر اقلیم بطور خاص آسیب پذیر می سازد. جهت کاهش این آسیب پذیری ها به شکل یک تلاش منسجم و هماهنگ، انجمن تاب آوری / انعطاف پذیری افغانستان (ARC) توسط اکشن اید (ActionAid)، افغان اید (Afghanaid)، کنسرن جهانی (Concern Worldwide)، دفتر بین المللی حمایت اطفال (Save the Children)، و پروگرام محیط زیست ملل متحد (UNEP) در سال ۲۰۱۴، ایجاد گردید. انجمن تاب آوری / انعطاف پذیری افغانستان (ARC) اصطلاح resilience (تاب آوری) را چنین تعریف مینماید: «توانایی بازگشت به حالت اولی از یک حادثه طبیعی، و همچنان توانایی سازگاری با یک محیط در حال تغییر و همواره غیر قابل پیش بینی». این انجمن در سال ۲۰۱۵، با کمک مالی از DFID، اولین پروژه خویش را بنام «تقویت تاب آوری مجتمعات آسیب پذیر افغانستان در برابر حوادث طبیعی (SRACAD)» آغاز نمود.

شیوه های ARC

- شامل نمودن نگرانی های محیط زیست در مورد کاهش خطر حوادث (DRR)، تغییر اقلیم و تاب آوری در پالیسی ها، برنامه ها و هماهنگی در سطح ملی، ولایتی و ولسوالی
- بلند بردن آگاهی در مورد جنبه های ایکولوژیکی و محیط زیستی خطرات طبیعی
- آمیختن پروژه های ظرفیت سازی با پروسه های هماهنگ ایجاد مالکیت دولت و مجتمع بالای پلانگذاری، تصمیم گیری و تطبیق فعالیت ها در جهت ایجاد تاب آوری/انعطاف پذیری و کاهش آسیب پذیری ها در برابر حوادث طبیعی و تغییر اقلیم
- تطبیق فعالیت های ملموس ساحوی جهت ایجاد سیستم های هشدار دهی قبل از وقوع در مجتمع، کاهش میکانیزم های منفی تحمل، و افزایش تاب آوری/انعطاف پذیری جهت بازگشت به حالت اولی از خطرات طبیعی
- تأثیر مثبت ایجاد پالیسی از طریق داخل نمودن تجارب حاصله از فعالیت های ساحوی به مواد آموزشی.

بخش های مختلف پروژه:

۱) تقویت نهادی برای پلانگذاری و رسیدگی به حوادث

ایجاد ظرفیت نهاد های دولتی در سطوح مرکز و ولایات برای پلانگذاری و رسیدگی از طریق آموزش دهی های تخنیک، فعال ساختن مجدد مراکز رسیدگی عاجل ولایتی (PEOCs)، تأسیس یک دیتابیس حوادث که دفتر مرکزی ANDMA در کابل را با دفاتر ولایتی آن وصل نماید، و ایجاد میکانیزم ها برای ANDMA جهت انتشار و شامل نمودن معلومات دیتابیس در ستراتیژی های پلانگذاری و رسیدگی حوادث.

۲) آمادگی حوادث در مجتمعات و مکاتب

تقویت تاب آوری/انعطاف پذیری در سطح محلی از طریق گونه های آمادگی در مجتمعات و مکاتب (CBDP و SBDP)، بشمول ایجاد و توزیع نصاب کاهشدهی خطر حوادث (DRR) همراه با وزارت معارف (MoEd)، ایجاد سیستم های هشدار دهی قبل از وقوع در مجتمع (EWS)، ایجاد پلانهای DRR برای مکاتب و مجتمعات محلی و توزیع بسته های لوازم تیم های رسیدگی بروقت مجتمع (CERT) به مکاتب و مجتمعات مورد هدف.

۳) تاب آوری خانواده و آمادگی در برابر حوادث

فراهم نمودن کمک های تأمین اجتماعی و معیشت ها به فقیرترین و آسیب پذیر ترین خانواده ها تا بتوانند ظرفیت های خویش را در برابر حوادث طبیعی و تغییر اقلیم افزایش و تقویت نمایند، مانند عواید و معیشت های متنوع، پروژه های کوچک کاهش دهی، تشکیل دادن گروه های کمک خودی، ایجاد بانک های علوفه و غله.

۴) تحقیق، حمایت، و پخش آگاهی در مورد کاهش دهی خطر حوادث و خطرات تغییر اقلیم

تحقیق و انتشار معلومات در مورد تاب آوری محیط زیستی در مجتمع از طریق تحقیق عملی، معلومات مختصر پالیسی، سیمینار ها، کنفرانس ها و ارتباطات و مواد تعلیمی برای نهاد ها و مردم عام.

تقویت تاب آوری مجتمعات آسیب پذیر افغانستان در برابر حوادث طبیعی (SRACAD)

افغانستان به سبب جغرافیای متفاوت کشور، ده ها سال جنگ و مدیریت ناقص محیط زیستی، و ظرفیت محدود نهادی در پلانگذاری برای / و رسیدگی به حوادث حین وقوع آنها، در برابر خطرات حوادث طبیعی و تغییر اقلیم خیلی آسیب پذیر می باشد. جهت رسیدگی به این مسائل و ایجاد ظرفیت مجتمعات روستایی افغانستان، پروژه چهار ساله SRACAD (۲۰۱۵-۲۰۱۹) تقویت و پلانگذاری پالیسی در سطح ملی و ولایات را با فراهم نمودن کمک مستقیم در کاهشدهی خطر حوادث و کمک های بشر دوستانه به بیش از ۴۰۰ هزار فرد در سراسر ۲۵ ولسوالی در هشت ولایت که از همه بیشتر آسیب پذیر اند، مدغم می سازد.

شرکاء دولتی:

- اداره ملی مبارزه با حوادث طبیعی (ANDMA)
- وزارت زراعت، آبیاری و مالرداری (MAIL)
- وزارت معارف (MoEd)
- وزارت انرژی و آب (MEW)
- وزارت کار، امور اجتماعی و شهداء و معلولین (MoLSAMD)
- وزارت احیاء و انکشاف دهات (MRRD)
- اداره ملی حفاظت محیط زیست (NEPA)

ساحات تطبیق:

- کابل: پالیسی های ملی و نهاد ها
- بدخشان: ارگو، کشم، کوهستان، راغستان و یوان
- بامیان: بامیان، پنجاب و یکاولنگ
- بلخ: کلدار و شورتیپه
- غور: چغچران و لعل و سرجنگل
- جوزجان: فیض آباد، خواجه دوکوه و شیرغان
- سمنگان: فیروز نخچیر و حضرت سلطان
- سرپل: ولسوالی مرکز، گوسفندی، سنگچارک و سوزمه قلعه
- تخار: چاه آب، چال، نمک آب و رستاق

